

1766

ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΤΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ Μ. ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ

ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΑΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΟΥΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥΣ

ΤΩΝ ΑΓΙΩΤΑΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

ΚΥΠΡΟΥ, ΡΩΣΣΙΑΣ, ΕΛΛΑΔΟΣ, ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ,

ΣΕΡΒΙΑΣ ΚΑΙ ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ

ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΡΩΜΥΛΙΑ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

ΤΟΛΜΗΘΕΝΤΩΝ ΚΑΤ' ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1906

ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΤΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ Μ. ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ

ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΑΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΟΥΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥΣ

ΤΩΝ ΑΓΙΩΤΑΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

ΚΥΠΡΟΥ, ΡΩΣΣΙΑΣ, ΕΛΛΑΔΟΣ, ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ,
ΣΕΡΒΙΑΣ ΚΑΙ ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ

ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΡΩΜΥΛΙΑ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

ΤΟΛΜΗΘΕΝΤΩΝ ΚΑΤ' ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ

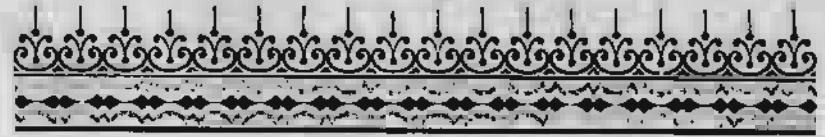

09 ΑΠΡ. 1996

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1906

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΤΗΣ ΤΟΥ Χ. Μ. ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΟΥΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΑΝΑΤ. ΡΩΜΥΛΙΑΙ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΙ

τολμηθέντων κατ' ὀρθοδόξων

Ἄριθμ. 6420.

Μακροτότατε καὶ ἀγιώτατε πάππ καὶ πατριάρχῃ
Ἀλεξανδρείας καὶ πάππ γῆς Αἰγύπτου, ἐν Χριστῷ
τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητέ καὶ περιπόθητε ἀδελφε καὶ
συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Φώτιε, τὴν
φίλην ἡμῖν σεβασμίαν Αὐτῆς Μακροτότητα ἀδελφικῶς
ἐν Κυρίῳ κατὰσπαζόμενοι ὑπερήδιστα προσκαγορευο-
μεν*. Τῆς πρὸς ἀλλήλους τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν
ἐν ταῖς ἀνάγκαις αὐτῶν ἀδελφικῆς ἐπικοινωνίης καὶ
ἀνγκοινώσεως εἰς ἀγαθόν τι καὶ συνεργούσης, καὶ μάλ-
λιστα ἐπειδὴν περὶ πραγμάτων καὶ γεγονότων ὁ λό-
γος εἴτε τοῦ κοινῆ συμφέροντος ἐρχομένων, εἴτε καὶ
μερικωτέρων μὲν τὴν φύσιν καὶ τὴν ἔκτασιν, ἀλλ' οὐ-
δὲν ἦτοτον θεσμούςς καὶ δίκαια καὶ τάξιν Ἐκκλησίας τι-
νὸς ἐπιβλαβῶς παρεγγύοντων, καὶ διὰ τοῦτο κοινῆς ἀ-

* Ἀ' ἕκαστον τῶν σεβασμ. προέδρων τῶν αὐτοκεφαλίων Ἐκ-
κλησιῶν ἐτέθησαν οἱ γενομισμένοι τίτλοι.

ξίων προσοχῆς καὶ μελέτης, ἤκομεν σήμερον, κατώ-
δουνοι τὴν ψυχὴν ἐπὶ θλιβερωτάτοις δεινοῖς, τῆς πολλῆς
ἡμῶν θλίψεως ἀνγκούφισιν ἐπιζητήτοντες παρ' ἀδελ-
φοῖς ἐν Χριστῷ ἀγαπητοῖς καὶ περισπουδάστοις, Ἰσα-
ἡμῖν, ὡς πιποίθμεν, θλιβομένοις καὶ διαποροῦσιν
ἐπὶ τοῖς ἀγρίως καὶ ἀπηνῶς ἐναγχος κατὰ χριστι-
κῶν τῆς ἡμετέρας περιοχῆς καὶ δικαιοδοσίας ἀποτολ-
μηθεῖσιν, ἀριδῆλως καταδείξασι μέχρι πόσου ἠθικῆς
καὶ θρησκευτικῆς ἐκπτώσεως κατολισθησάσι δύνανται
οἱ ἀπαξ τῆς εὐαγγελικῆς ὁδοῦ πρεκκλίναντες καὶ
κατὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς εὐταξίας ἀφηνιάσαντες.

Τῇ Ὑμετέρῃ Μικκρυότητι γνωστὰ ἤδη βεβαίως
ἐγένοντο τὰ ἐν τῇ Βουλγαρικῇ ἡγεμονίᾳ ἀπὸ τριμηνίας
περίπου τελούμενα ἀνοσιουργήματα κατὰ τῶν ἐν τῇ
χώρῃ ἐκείνῃ ἡμετέρων ἱερῶν Μητροπόλεων, τῶν κα-
νονικῶς καὶ νομίμως ἀπ' ἀρχαίων χρόνων ὑφισταμένων
καὶ ἀπὸ τοῦ καθ' ἡμᾶς Πατριρχικοῦ θρόνου ἐξαρ-
τωμένων, καὶ κατὰ σύμπαντος τοῦ αὐτόθι ὀρθοδό-
ξου ἑλληνικοῦ κλήρου καὶ ὀρθοδόξου ἑλληνικοῦ λαοῦ,
ἄνευ οὐδεμιᾶς τῆς προάπαν ἀπ' αὐτῶν ἀφορμῆς καὶ
αἰτίας διωγμῶν καὶ λήστευσιν ὑποστάντων καὶ ἐς
δεῦρο ὑφισταμένων, οἷα οὐδ' ἐν τοῖς ζοφερωτέροις
τῆς ἱστορίας χρόνοις εὐροί τις ἂν καὶ παρ' αὐτῶν ἔτι
τῶν ἀπίστων διαπραχθέντα. Καὶ τοῦ μὲν ὅλου πολυ-
πράκτου ὡς εἰπεῖν δράματος πάσας ἀναγράφει τὰς
δι' ἐκάστης ἡμέρας ἐς δεῦρο ἐκτυλιχθείσας σκηνας
οὐδ' ἂν βίβλος ὅλη ἀρκέσειεν· ἔνα μὴ δ' ὅμως ἀμφιβο-
λίᾳ τις ἐμφιλοχωρήσῃ περὶ τῶν γενομένων ὅτι ὄντως

φοβερά ταῦτα καὶ πρωτάκουστα, ἤκομεν ἐν ὀλίγοις
αὐτὰ ὡς ἐπ' ἀληθείας καὶ ἀκριβείας ἐγένοντο ἐξιστο-
ρήτοντες, ἀμυδρὰν τινὰ ἰδέαν τῶν ἀθεοφόβως καὶ ἀ-
γρίως ἀποτολμηθέντων παρέχοντες.

Πᾶσι γνωστόν ἐστίν ὅτι μετὰ τὴν τοῦ βουλγαρι-
κοῦ κλήρου καὶ λαοῦ ἀπὸ τῆς καθ' ἡμᾶς Μεγάλης
τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἀπόσχισιν, ἰδρυθείσης τῆς
Βουλγαρικῆς Ἠγεμονίας καὶ τούτῃ εἶτα προσκρηθεί-
σης καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλικῆς, αἱ κατὰ τὰς
χώρας ἐκείνας ἀρχαιόταται τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρό-
νου Μητροπόλεις τῆς Φιλιππουπόλεως, τῆς Μεσημ-
βρίας, τῆς Βάρνης, τῆς Ἀγχιάλου καὶ τῆς Σωζουπό-
λεως, ἀρρήκτως ἀείποτε μετὰ τῆς καθ' ἡμᾶς μητρὸς
Μεγάλης Ἐκκλησίας συνδεδεμένοι, τὸ δὲ ἔκτροπον
βουλγαρικὸν σχίσμα συγκαταδικάσασα, διετέλεσαν
μετὰ σύμπαντος τοῦ ὑπ' αὐτὰς εὐσεβοῦς ἑλληνικοῦ
λαοῦ καὶ ὑπὸ τὸ νέον πολιτικὸν καθεστῶς κανονικῶς
καὶ νομίμως ἀπὸ τοῦ καθ' ἡμᾶς θρόνου τὴν ἐκκλησια-
στικὴν αὐτῶν ἐξάρτησιν ἔχουσαι, ἐκτὸς πάσης πρὸς
τὴν ἀποσχισθεῖσαν βουλγαρικὴν Ἐκκλησίαν συναφείας
καὶ κοινωνίας. Τὴν τοιαύτην δὲ ἐκκλησιαστικὴν κα-
νονικὴν θέσιν τῶν εἰρημένων Μητροπόλεων καὶ τοῦ
ὀρθοδόξου ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ αὐτῶν ἀνεγνώρισε καὶ
ἀπεδέξαστο καὶ ἐπισήμως ἀνεκήρυξε καὶ τὸ ἐν Βερολί-
νῳ εὐρωπαϊκὸν συνέδριον, ἐν ἐπανειλημμένοις ἀρθροῖς
τὴν ἐλευθερίαν θεσπίσαν καὶ ἀσφάλειαν τῆς θρη-
σκευτικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως καὶ ἐξαρ-
τήσεως, κατὰ τὸ ἔκπαλαι καθεστῶς, πᾶσι τοῖς ἐν

ταῖς νέαις ἐπικρίαις λαοῖς, ἦν δὴ ἀσφάλειαν κατὰ τὴν διεθνή τεκμήτην καὶ ἐπισημοτάτην ἀπόφασιν ὅ τε ὄργανικός νόμος τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμανίας καὶ τὸ βουλγαρικὸν αὐτὸ σύνταγμα ἀνέγραψεν.

Ἄλλ' ἐνῶ καὶ ὀρθόδοξοι ἑλληνικαὶ Μητροπόλεις καὶ ὁ ἐξ ἑκτὸν πρίπου χιλιάδων συγκείμενος ὀρθόδοξος ἑλληνικὸς αὐτῶν πληθυσμὸς εὐπειθῶς τῷ νέῳ ὑποκύψας πολιτικῷ καθεστῶτι νομοταγῶς ἀείποτε διετέλεσε καὶ ἀδελφικῶς τὰ πρὸς τὴν πολιτεῖαν καθήκοντα αὐτοῦ ἐκπληρῶν καὶ πάντα πρὸς τοὺς συνείκους λαοὺς ἐπιδεικνύμενος σεβασμὸν, τὸ κρατοῦν ἐν τῇ χώρᾳ βουλγαρικὸν στοιχεῖον, καὶ βουλγαρικὰ ἀρχαὶ καὶ ἡ ἀποσχισθεῖσα βουλγαρικὴ Ἐκκλησία οὐδέποτε, ἀτυχῶς, διέλιπον πρὸς πάντα νόμον καὶ δίκαιον τὰ χεῖριστα κατ' αὐτῶν βουλευόμενοι καὶ διαπράττοντες, πρὸς ἕνα πάντοτε οἱ πάντες τελικὸν ἀποβλέποντες σκοπὸν, τὴν βικίαν δηλονότι δι' ἄγριον φιλετικὸν μίσος ἐξόντωσιν τοῦ αὐτόθι φιλησύχου ὀρθοδόξου ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ, ἀπ' ἀμνημονεῦτων χρόνων καὶ πρὶν ἢ ἐμφανισθῶσιν ἐπὶ τῆς ἱστορικῆς σκηνῆς οἱ σήμερον ἄγρίως βικιοπραγοῦντες τὰς χώρας ἐκείνας οἰκοῦντες.

Καὶ τέως μὲν καὶ ἐπίβουλοι αὐτῶν προθέσεις, πλὴν τοῦ ἐν πάσῃ εὐκκριᾷ καταδήλου γινομένου ἀγρίου μίσους, διὰ σποραδικῶν ὕψωσῶν, καὶ τοι καὶ τούτων οὐκ ὀλίγων οὐδὲ μικρῶν, ἐξεδηλοῦντο ἀδικημάτων, οἷον ἀρπαγῆς καὶ σφετερισμοῦ ἱερῶν ναῶν, μονῶν καὶ σχολῶν, καθ' ὧν μάλιστα ἐν κειρῷ τὰ νόμιμα διενηροῦμεν

διαβήματα, οὐδενὸς τῆ ἀληθείας καὶ τῷ δικαίῳ προσέχοντος καὶ ἀρῆξαι βουλομένου.

Ἄλλὰ τὰ ἄρτι συμβάντα ἀσύγκριτον ὅσον τῷ μεγέθει καὶ τῇ ἐκτάσει τῆς βικιοπραγίας τῶν προγενομένων ἀδικημάτων ὑπερέχουσι, ὥστε εἰς ἀπορίαν ἐμβάλλειν εἰ γε χώρα χριστιανικὴ καὶ τῇ χορείᾳ τῶν εὐρωπαϊκῶν καὶ εὐνομουμένων πολιτειῶν κατελεγμένη ἐστὶν ἢ τοιαῦτα ἐν τῇ περιοχῇ αὐτῆς συμβαίνειν ἀνεχομένη καὶ ἐπιτρέπουσα. Ἀπ' ἄκρου γὰρ εἰς ἄκρον φανερός ἦδη καὶ ἄγριος κεκήρυκται κατὰ τῆς καθ' ἡμᾶς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ τῶν πιστῶν αὐτῆς τέκνων ἐν τῇ Βουλγαρικῇ ἡγεμονίᾳ διωγμὸς, ἐν παραφορᾷ καὶ ἐξάψει ἀνηκούστῳ ἐκδιωκομένων καὶ κακοποιουμένων τῶν πνευματικῶν ἀρχηγῶν, ἀρπαζομένων τε τῶν ἱερῶν ἐκκλησιῶν, μονῶν καὶ σχολῶν, διαρπαζομένων τε καὶ ληστευομένων καὶ αὐτῶν τῶν ἰδιωτικῶν περιουσιῶν, καὶ ταῦτα πάντα τῇ προφανεῖ συνευδοκίᾳ καὶ συνεργίᾳ τῶν τοῦ τόπου ἀρχῶν, πολιτικῶν τε ἅμα καὶ ἐκκλησιαστικῶν. Ἀρχεται γὰρ πανταχοῦ τῆς δρώσεως καὶ τῆς ἀρπαγῆς ὁ ἐκ κακοποιῶν στοιχείων, καὶ ἀλλαχοῦ ἐπὶ ὁμοίαις ληστρικοῖς ἐπιδρομαῖς διακριθέντων, συρφετός, ἐπικουρεῖ ἐμμέσως παρισταμένη ἢ ἀστυνομικὴ καὶ στρατιωτικὴ δύναμις, καὶ ἐπέρχεται ἐπευλογοῦσα τὰ οὕτω κακούργως τελούμενα ἢ βουλγαρικὴ σχισματικὴ Ἐκκλησία, ὕμνους καὶ δοξολογίας ἐν τοῖς ἀγρίως καὶ ἀσεβῶς βεβηλωθεῖσι καὶ ἀρπαγείσιν ἱεροῖς ναοῖς διὰ τῶν ἱερῶν καὶ ἀρχιε-

ρέων αὐτῆς θριαμβευτικῶς ἀνεπέμψατο. Ἄλλ' ἀφώ-
μεν τὰ γεγονότα ἐν ἀλλαγῶσιν ἀφ' ἐαυτῶν.

Τελευτήτηντος γὰρ τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Βάρνης κυροῦ Πολυκάρπου, ἀνδρὸς σεβασμίου καὶ ἱερο-
πρεποῦς, ἀπειστάτη, κατὰ τὴν τάξιν ἐκλεγείς, ὑπὸ τῆς
καθ' ἡμᾶς Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, εἰς διαδοχὴν
αὐτοῦ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Μοσχονησίων κύρ
Νεόφυτος, ἀνὴρ ὁμοίως αὐτῷ τὴν σύνεσιν καὶ τὴν ἐκ-
κλησιαστικὴν ἱεροπρέπειαν, ὅς καὶ τοῖς νεομισμένοις
κατὰ τὴν κρατούσαν τάξιν ἐγγράφοις ἐφωδιασθεὶς ἀ-
φικνεῖται τῇ γ' τοῦ παρεληλυθότος μηνὸς ἰουνίου πρὸς
ἀνάληψιν τῆς ποιμαντορίας τοῦ ἐμπιστευθέντος αὐτῷ
ὀρθοδόξου λαοῦ, προειδικοποιηθείσης ἐγκαίρως καὶ τῆς
ἡγεμονικῆς κυβερνήσεως διὰ τοῦ ἐνταῦθα διπλωματι-
κοῦ αὐτῆς πράκτορος. Ἄλλὰ πλήθος ἀδοκίμως βουλ-
γαρικοῦ ὄχλου ἐπὶ τῆς παρχίας, ἀνοχῆ τῶν ἀρχῶν, ἀ-
θροισθὲν ἀντίστη εἰς τὴν ἀπόβασιν καὶ ἐν ὕβρει καὶ
ἀπειλαῖς σκαιαῖς ἠνάγκασεν αὐτὸν ἐν ἐπανακλήσει εἰς
Κων)πολιν. Καὶ ὁ μὲν τετρωμένος τὴν καρδίαν καὶ
δικπορῶν ἐπὶ τοῖς γενομένοις ἐπενήληθε κατ' ἀνάγκην
ἐνταῦθα. Ὁ δὲ μαινόμενος ὄχλος, ἐπὶ τὰ ἀκρότατα τῆς
ἀσεβείας χωρῶν, ἀλλὰ τε πολλὰ κατὰ τῶν ἐκεῖ ὀρθο-
δόξων, οὐδενὸς κωλύοντος, ἐβιαιοπράγησε καὶ δὴ καὶ
χλεύην ἀνοσιωτῆτην τοῦ ὀρθοδόξου ἱερδικοῦ σχήμα-
τος καὶ ὀνόματος τὴν ἐξῆς ἀπειτόλησεν. Ὅνον γὰρ οἱ
δείλαιοι ἱερδικῶ ἐνδύματι περιβαλόντες περιῆγον ἐπὶ
πολὺ ἀνά τὰς ὁδοὺς καὶ πλατείας, τοῦτον εἶναι τὸν
ἐλληνα ἀρχιερέα Νεόφυτον ἐν μανιώδει ἐξέψει ἀλαλά-

ζοντες, τῶν τοῦ τόπου ἀρχῶν ἀταράχως τὰ γινόμενα
θ.ωμένων. Ἄλλὰ καὶ δευτέρᾳ μετὰ τινὰ καιρὸν ὁ αὐτὸς
ἱερωτάτος μητροπολίτης ἐπιχειρήσας εἰς Βάρνην με-
ταβάσει, τῇ γνώσει καὶ πάλιν καὶ προτροπῇ τῆς βουλ-
γαρικῆς κυβερνήσεως, μάλιστα δὲ νῦν καὶ δι' ἰδιαιτέ-
ρου τοῦ ἐνταῦθα πράκτορος τῆς ἡγεμονικῆς συστατικοῦ
γράφματος πρὸς τὸν νομάρχην Βάρνης ἐφωδιασμένος,
τὰ αὐτὰ καὶ χείρονα ἔτι, παρὰ τὰ ἐπισήμως ἐπηγγελ-
μένα, εὔρε καὶ ἐπαθε, μικροῦ δεῖν δὲ καὶ τῆς ζωῆς ἐ-
στερεῖτο, λίθοις ὑπὸ τοῦ σχισματικοῦ ὄχλου ἀπὸ τῆς
προκουμαίας βληθείς. Τότε δὲ ὁ συνθροισθεὶς συρφε-
τός, οὐδὲν πρὸ αὐτοῦ κώλυμα ἔχων ἀστυνομικῆς ἢ
στρατιωτικῆς ἀπαγορεύσεως, ἐπεδόθη ἀκράτητος εἰς
βιαιοπραγίας πρωτοφρονεῖς. Καὶ δὴ πρῶτον μὲν κατέ-
λαβε τὸν τοῦ ἀγίου Νικολάου ναὸν τῆς ἐλληνικῆς κοι-
νότητος, ἐν ᾧ ἀγρίως κκοποιήσας τοὺς ἐκ τοῦ ἐσπε-
ρινοῦ ἐξερχομένους ἱερεῖς κατεξέσχισε καὶ ἐποδοπάτη-
σε τὸ ἱερόν Εὐαγγέλιον καὶ πάντα τὰ λειτουργικὰ βι-
βλία, κατὰσυνέτριψε καὶ ἐξήλειψε τὰς ἐν αὐτῷ ἐλλη-
νικὰς ἐπιγραφὰς, ἀνέτριψε καὶ συνέτριψε τὰ ἱερά σκεύη,
καὶ τὸν ἅγιον δ' Ἄρτον, βεβαί τῆς ἀσεβείας, ἐκ τοῦ
ἱεροῦ ἀρτοποροῦ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους διεσκόρπισεν, ἐβεβή-
λωσε τὴν ἁγίαν τράπεζαν, συμπόσια καὶ εὐωχίας ἐπ'
αὐτῆς εἰς πνηγυρισμὸν τῆς ἀρχηγῆς, ἐμπαικτικῶς,
αὐτοσχεδιάσας, καὶ πολλὰ καὶ ἄλλα τὰ ἀνόσια ἐν τῷ
ἱερῷ τοῦ Θεοῦ διεπράξατο· ὧν πάντων συντελεσθέν-
των, πάνδημος δοξολογία ὑπὸ σχισματικῶν ἱερέων ἐν
τῷ οὕτω βεβηλωθέντι ναῷ ἀνεπέμπετο. Ὁμοίω δὲ

τῷ τρόπῳ καὶ δικαίῳ ὀχλοκρατικῆς κατακτῆσεως κατελάμβανον μετ' ὀλίγον καὶ τὸ κοινοτικὸν νοσοκομεῖον, ὅπερ πρὸ πεντηκονταετίας ἀείμνηστος φιλόθρωπος Ἕλληνας, ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως Πρωσκειῶς Νικολάου, ῥώσσοις τὴν ὑπηκοότητα, ἰδρυσε, καὶ ἰδιαιτέρον κεφάλαιον πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ διὰ διαθήκης αὐτοῦ ἐν Ρωσσίᾳ κατέλιπε.

Καὶ ἀρχεῖται νῦν, ἀπὸ τοῦ πρώτου τούτου ἀγρίου πρᾶξικοπήματος, σειρά ὅλη ὁμοίων καὶ φοβερωτέρων ἔτι βιαιοπραγιῶν κατὰ πᾶσων τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Ἀνατολικῇ Ρωμιλίᾳ ὀρθοδόξων ἑλληνικῶν κοινοτήτων, κατὰ προμεμελετημένον πρόγραμμα καὶ σχέδιον προφανῶς ἐκτελουμένων.

Καὶ ἐν μὲν Φιλιππουπόλει ὄχλος πολυπληθὴς ἐκ τῶν αὐτῶν συγκεκροτημένους κακοποιῶν στοιχείων, καὶ ὑπὸ τῶν ὀργανωτῶν εἰς διαδήλωσιν ἀνθελληνικὴν προσκληθεὶς καὶ ὀδηγηθεὶς, μεταβαίνει ἀκατάσχετος καὶ καταλαμβάνει, θραύσας τὰς θύρας, αὐτὴν τὴν ἱεράν τῶν ὀρθοδόξων Μητρόπολιν, δρώσας καὶ ληστεύσας πάντα τὰ ἐν αὐτῇ καὶ μέχρι θανάτου τὸν ἀντιπροσωπεύοντα τὸν ἀπόντα μητροπολίτην πρωτοσύγκελλον αὐτοῦ παίσας καὶ τραυματίσας· ἐν βοῇ δὲ καὶ ἀλαλαγμῷ καὶ πάντας τοὺς ὀρθοδόξους νκοὺς καὶ πάντα τὰ ἐκπαιδευτικὰ καὶ φιλοφροφικὰ ἰδρύματα καὶ κτήματα τῆς ὀρθοδόξου ἑλληνικῆς κοινότητος αὐθημερόν καταλαβῶν, πᾶσαν βεβήλωσιν ἀνίερων κατετόλμησεν, αἰκισμοὺς καὶ δαρμούς καὶ ἐξώσεις ἱερέων καὶ μίχυνσεις ἱερῶν σκευῶν καὶ ἱερῶν εἰκόνων θραύσεις καὶ Εὐαγγελίων καὶ λει-

τουργικῶν βιβλίων ἀφηνισμοὺς ἔκφρων κκουργήσας, οὐχ ἥμιστος οὐδέ φιλοφροφότερα καὶ κατ' ἀθῶν ἰδιωτῶν καὶ πολλῶν ἰδιωτικῶν οἰκῶν καὶ πλείστων καταστημάτων μέχρι καὶ φόνων διαπραξάμενος.

Αἱ αὐταὶ δὲ ἢ καὶ ὁμοίως αὐταῖς κατηρητισμέναι ἔτεραι στρατιαὶ καὶ στρηνωσὶ ὀρδαὶ ἐπὶ τὰς ἄλλας ἤδη ἑλληνικὰς κοινότητας τραπεῖται, τὰ αὐτὰ καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ σχέδιον καὶ πρόγραμμα ἐναμίλλως πανταχοῦ ἐκκουρῶσαν, ἀρπάζουσαι τοὺς τῶν ὀρθοδόξων νκοὺς καὶ σχολὰς καὶ κοινοτικὰ κτήματα, καὶ ἀνερπνδὸν τοὺς ὀρθοδόξους, τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ τὰ καταστήματα, ἐν μέσῃ ἡμέρᾳ καὶ πρὸ τῶν ὀμμάτων τῶν ἀρχῶν, ληστεύονται. Καὶ οὕτως ἤρπᾳσαν αἱ ἱερὰ ἐκκλησίαι καὶ οἱ σχολαὶ καὶ τὰ κοινοτικὰ ἰδρύματα καὶ κτήματα τῶν ὀρθοδόξων ἑλληνικῶν κοινοτήτων ἐν ταῖς πόλεσι Βελτισικίῳ, Καθάρῳ, Πύργῳ, Ταταρπαζαρτζικίῳ, Πριστερῶ, Κουκλίῳ, Ρουστσοκίῳ, Μεσημβρίᾳ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἀγροτικοῖς χωρίοις.

Ἀλλὰ τῶν στυγερῶν τούτων ἄθλων τὴν κορωνίδα οἱ κκουρῶντες ἐπέθεντο διὰ τῆς τῆς πόλεως Ἀγγιχίου τελείας κκουροφῆς. Πόλις γὰρ ἀφνειὸς καὶ πανερχικὸς, ἧς βάρβαροι ἐπιδρομαὶ σκοτεινῶν χρόνων καὶ πόλεμοι ὀλέθριοι ἐπὶ αἰῶνας ἐφείσαντο, ἐν μιᾷ στιγμῇ ὑπὸ χριστιανῶν καὶ ὑπὸ τὴν διαίκτησιν χριστιανικοῦ καὶ εὐρωπαικοῦ κράτους εἰς τέφραν ὀλόκληρος μεταβάλλεται· δεκάδες ὄλαι ὀρθοδόξων πυρὶ καὶ σιδήρῳ ἐξολοφρευόνται, παρθέναι καὶ γυναῖκες ἀτιμάζονται καὶ σφαγιάζονται, καὶ ὀλόκληρος πληθυσμὸς ἐξ ἑκατῶν

ψυχῶν, τέως εὐπορος καὶ πρῶτος, γυμνὸς σήμερον καὶ ἀνέστιος καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου ἀπεστέρηται. Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸ φοβερὸν καὶ πρωτόκουστον δρᾶμα οὐκ ἔληξαν, ὡς ἔοικε, τὰ δεινὰ τῶν δυστήνων κατωίκων τῆς δυστυχοῦς πόλεως. Αἱ γὰρ τοῦ τόπου ἀρχαί, ἀντὶ τοῦ συλλαβεῖν καὶ τιμωρῆσαι προσηκόντως τοὺς ἔξωθεν κατὰ τῆς πόλεως ἐπιδραμόντας ἐνόπλιος κατατροφεῖς, συνέλαβον καὶ κατὰ κράτος μέχρι σήμερον ἐν ταῖς φυλακαῖς τὸν μόνον καὶ ὡς ἐκ θυμῆος σωθέντα ὀρθόδοξον μητροπολίτην τῆς πόλεως καὶ πλῆθος ἄλλο ἁθῶν πολιτῶν, πρὸς ἀπάτην καὶ φρενικισμόν, ὅτι τὴν εὐθύνην δῆθεν ἐπὶ τοῖς γενομένοις οἱ παθόντες ὀρθόδοξοι καὶ οὐχ οἱ ἐπιδραμόντες κκοῦργοι καὶ οἱ ἐπικουρήσαντι αὐτοῖς ἀναφικνῶν τοῦ τόπου ἀρχαί ὑπέχουσι.

Καὶ οὕτω, Μακαριώτατε καὶ Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφεῖ, σύμπας ὁ κατὰ τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὴν Ἀνατολικὴν Ρωμυλίαν ὀρθόδοξος πληθυσμὸς ἀδίκως καὶ πικρῶς ἐστέρηται σήμερον τῶν ἱερῶν αὐτοῦ νῶν καὶ τῶν σχολῶν αὐτοῦ. Πλὴν γὰρ τῶν πόλεων Σωζουπόλεως καὶ Κασσακλή, ἀπὸ ὄρκου εἰς ὄρκον καὶ τούτων κινδυνευουσῶν τὰ αὐτὰ παθεῖν, πᾶσαι ἤδη αἱ ἀπανταχοῦ ἀλλαχοῦ τῆς βουλγαρικῆς Ἡγεμονίας ὀρθόδοξοι ἑλληρικὴ κοινότητα ἐληστεύθησαν τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ κοινοτικὴν περιουσίαν αὐτῶν, ὁ δὲ ὀρθόδοξος πληθυσμὸς, ἐστερημένος τῶν οἰκείων μητροπολιτῶν καὶ τῶν ἱερῶν αὐτοῦ, ἀπηνῶς καταδιώκεται, προπηλακίζεται, ληστεύεται, καὶ βίη εἰς προσχώρησιν

τῶστίσματος καὶ ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῆς βουλγαρικῆς Ἐξαρχίας ὑπαχθῆναι ἐξανγκάζεται, οὔτε ἀσφαλείας ζωῆς, τιμῆς καὶ περιουσίας, οὔτε ἐλευθερίας συνειδήσεως θρησκευτικῆς ὑπαρχούσης πλέον αὐτῷ.

«Ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔχετε» εἶπεν ὁ Κύριος, προορῶν τὰ παθήματα τῶν εὐσεβῶν. Ἡμῶν δ' ἡ θλίψις μείζων καὶ βαθυτέρη ἐστίν, ὅτι ταῦτα οἱ ὀρθόδοξοι πάσχουσιν ὑπὸ χριστιανῶν, οἵτινες ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθον, ἀλλ' οὐκ ἦσαν, ὡς ἔοικεν, ἐξ ἡμῶν, κατὰ τὸ γραφικόν. Θλίψιν καὶ ἀπορίαν βαθεῖαν ἔχομεν ὅτι τὰ ἀνόσια καὶ ληστικὰ ταῦτα οὐκ ἐν γωνίᾳ τινὶ καὶ παραβύστῳ, ἀλλ' ἐν αὐτῇ τῇ χριστιανικῇ Εὐρώπῃ, ὑπὸ τὰ ὄμματα τῶν χριστιανικῶν κυβερνήσεων καὶ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, ἐπὶ μακρὸν ἤδη διαπράττονται, οὐδενὸς φωνῆν ὑψοῦντος εἰς ἀναχίτισιν τῆς ἐκφρονος καὶ θηριώδους καὶ ἐπισχύντου μηχανῆς καὶ τοῦ φυλετικοῦ ἐκτραχηλισμοῦ. Θλίψιν καὶ ἀπορίαν ἔχομεν ὅτι, ἀντὶ τοῦ ἀποδοῦναι ἀπεριφράστως καὶ ἐγκρίτως τῷ δικαιομένῳ, ὁποῖός ποτ' ἂν ᾖ οὗτος, τὸ δίκαιον, προφάσεις καὶ δικαιολογίαι συγκλώθονται οὐδὲν ἔχουσαι τὸ κοινὸν πρὸς τὸ κατὰ κράτος στοιχειῶδες δίκαιον. Πῶς γὰρ εὐδοκῆναι δύναται καὶ ὑπὸ τὴν ἐξωτερικὴν ἔτι ὄψιν (καὶ γὰρ χριστιανικῶς καὶ κατὰ τὸν νόμον τὸν ἠθικὸν οὐδέ ποτ' ἂν εὐδοκῆ) ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι τὰ γινόμενα εὐεξήγητόν ἐστι φαινόμενον ἀντιποίνων ἐκ μέρους τοῦ βουλγαρικοῦ λαοῦ ἐπὶ τοῖς ἐν ἄλλαις χώραις κατ' αὐτοῦ συμβαίνουσι; Καὶ ποῦ ποτε τοιαῦτα κατὰ τοῦ λαοῦ τούτου διεπράχθησαν; Ὅσον

δὲ περὶ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ σπρχγμῶν, οὓς ἢ καθ' ἡμᾶς Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ ἀπ' ἀρχῆς αὐστηρῶς καὶ ἐπιμόνως κατέκρινεν, οὐδαμῶς δυναμένη ἐπιδοκιμάσαι φυλετικᾶς διχοστασίας καὶ ἔριδας, πολλῶ δ' ἦτον αἱματηρᾶς συγκρούσεις καὶ φονικᾶς ἐπιβουλᾶς, οὐδέποτε δὲ ἄχρι τοῦδε διέλιπε δι' ἐπανελημμένων πατριαρχικῶν καὶ συνοδικῶν ἐγκυκλίων καὶ ἐπιστολῶν ἐπὶ τούτῳ ἐκδοθεισῶν, καὶ διὰ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐκείναις ἡμετέρων μητροπολιτῶν, τὴν ἀγάπην καὶ μετριοπάθειαν καὶ ἐν ταῖς δεινότεραις στιγμαῖς συνιστῶσα, ὅσον, λέγομεν, περὶ τῶν συμβαινόντων ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ, ταῦτα οὐδεμίαν σύγκρισιν πρὸς τὰ ἐν Βουλγαρίᾳ κκουργηθέντα ὡς πρὸς τὸ ποῖόν καὶ τὴν οὐσίαν ἐπιδεχόμενα, οὐδὲ συνάφειάν τινα ὅποιανδήποτε πρὸς τὰ ἐν Βουλγαρίᾳ ἔχειν δύνανται. Καὶ ἐν Μακεδονίᾳ γὰρ οἱ ἐκτραπέντες καὶ χειρῶν ἀδίκων ἀρξάντες καὶ μέσων φονικῶν χρῆσιν ποιησάμενοι οὐχ οἱ ὀρθόδοξοι ὑπῆρξαν, ἀλλ' οἱ σχισματικοὶ καὶ οἱ ἐκ Βουλγαρίας ἐπιδρομεῖς, ἀπὸ ἐξουσίας ἤδη τὰ πάντα κατὰ παντός καὶ αὐτόθι κκουργοῦντες.

Ἄλλὰ δόξη Κύριος ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ! Ἡμεῖς δὲ ἐν βαθυτάτῃ θλίψει τὴν παροῦσαν περὶ τῶν γενομένων καὶ πρὸς τὴν σεβασμίαν Αὐτῆς Μκκρηρίότητα ποιούμενοι ἀνακοίνωσιν, παράκλησιν δικτυποῦμεν ἀδελφικὴν ἵνα μὴ διαλίπη εὐχέσθαι μὲν ἐν ταῖς πρὸς τὸν Κύριον δεήσεσιν Αὐτῆς καὶ συνεργεῖν δ' εἴπερ καὶ ὅπως ἐγγωρεῖ ὑπὲρ κατὰπάσεως τοῦ ἀγρίου σάλου

καὶ διωγμοῦ καὶ ἀποδόσεως τῆς δικαιοσύνης, ἐπικαλεῖσθαι δὲ τὸ ἄπειρον αὐτοῦ ἔλεος ὑπὲρ ἐπεβραβεύσεως τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ πανταχοῦ εἰρήνης καὶ ἀγάπης καὶ πολιτείας συνόδουσης τῇ ἀγιότητι καὶ καθαρότητι τοῦ χριστιανικοῦ ὀνόματος καὶ τῆς χριστιανικῆς κλήσεως.

Ἐπὶ τούτοις κατασπαζόμενοι καὶ αὐθις Αὐτὴν ἐν φιλήματι ἀγίῳ, διατελοῦμεν

αἰς'. Σεπτεμβρίου ια'.

Τῆς Ὑμετέρης λίαν ἡμῖν περισπουδάστου
Μακαριότητος

ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός

καὶ ὅλως πρόθυμος

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ΙΩΑΚΕΙΜ

— 212 —

CONSIGLIO